

Harb İ Şuara Şairler Savaşı

— Sami Biber · 26 Temmuz 2023

Paylaşırken tuz ve su, ya da bir parça lavaş.
Nasıl başladı bilmem, nerden çıktı bu savaş.
Şuara dünyasında şimdi kimseye "yavaş,
Aman sakın kardeşim" demeye de gelmiyor.

Tüm yumruklar sıkılmış, tüm sinirler gerilmiş.
"Çık karşıma sıkıysa" randevusu verilmiş.
Atlet, fanila, külot hepsi, yere serilmiş.
Kim kime niçin kızmış, bunu kimse bilmiyor.

Kimisi cızırdarken kimi hep yapıyor caz.
Havada uçuşuyor küfür, kinaye, mecaz.
Ara taksim olmaz mı? Hem nihavent hem hicaz.
Şarkı, türkü gırıla, lakin mutlu kılmıyor.

Hacivat, Karagöze diyor " Seni silerim"
Karagöz cevaplıyor: "Gebermeni dilerim"
Tam komedi vallahi işte buna gülerim:
Lafı sokan sokana kimse altta kalmıyor.

Anlamak mümkün değil kim soytarı, kim köçek.
Na mahrem de kalmamış,her bir şey salkım saçak.
Bir güreş var, tamam da pehlivanlar hep kaçak.
Pehlivan pehlivana paça kasnak dalmıyor.

Kimi kılıç kuşanmış, oluvermiş süvari.
Kiminin etrafında otlanmakta davarı.
Suratlara bir baksan tam mahkeme duvarı.
Nerde o tebessümler? Niçin kimse gülmüyor?

Biri feryad ediyor :”Ayağımı çaldılar”
”Sırtımı dayadığım dayağımı çaldılar”
Bir başkası diyor ki ” Uyağımı çaldılar”
Bu nasıl bir alemdir. Vallah aklım almıyor.

Kimisinin sadaktan temreni, oku çıktı.
Kimi saldı gazını çok fena koku çıktı.
Şairlik diyorduk ya onun da b.ku çıktı.
Doluya lafım yoktur, boşa koyduk dolmuyor.

Nedir bu savaşınız ey bayanlar, ey beyler?
Nedir bunca şamata, niyedir bu hey heyler.
Sorun mezar taşına bakın size ne söyler.
Sanmayın yaşayan nefis günü gelip ölmüyor.

O şair bu şairi, bu ozan o ozanı
Yerden yere vuruyor atarak türlü zanı.
Edebiyat dünyası oldu cadı kazanı.
Evet baylar, bayanlar vallahi de olmuyor

21.01.2015/ Sami Biberogulları- İstanbul